సద్యోగం

అర్జంటు పనిమీద వాల్తేరు బయలుదేరాను.త్వరగా వెళ్ళి ఇంటరు క్లాసులో పక్క పరుచుకుంటే ఆ తరవాత అడిగేవాడుండడు. సహం అందుచేత సూర్యానారాయణను పలకరించలేదు.

అతన్ని ఒకసారి స్టేషనులో పుస్తకాల షాపుదగ్గర చూశాను. అతనుకూడా మెయిలుకు వస్తున్నాడనే సంగతి అతన్ని ప్లాట్‌ఫాంమీద చూసేవరకూ తట్టలేదు. అప్పటికీ నమ్మకంలేదు. అతనిది మూడోక్లాసు టిక్కెట్టు తప్ప ఇంకోటయి ఉండటానికి వీలులేదు. నిజంగా ప్రయాణంచేసేవాడయితే ఎక్కడో చోటుచూచుకు కూర్చోక ఇంకా ప్లాట్‌ఫాంమీద తారట్లాడతాడు దేనికి ?

కావటానికతను నాకు బాల్య స్నేహితుడిగాని మా స్నేహంలో ఆప్యాయతపోయి చాలాకాలమయింది.ఇప్పటికి పదిహేను, పదహారేళ్ళుగా అతను పరమదరిద్రం అనుభవిస్తున్నాడు. తన చిక్కులూ, కష్టాలూ, దురదృష్టమూ తప్ప అతనికి మాట్లాడేటందుకేమీ లేకుండాపోయింది. అతనితో మాట్లాడాలని ఎవరికి ఉంటుంది? అతని కష్టాలన్నీ విన్నాక అతనికి తృణమో ఫణమో సహాయం చెయ్యవలిసి వస్తుం

దేమోనని అతన్ని తప్పించుకు తిరిగే స్నేహితులుకూడా ఉండవచ్చు. నేను కాదనను. నా మటుకు నేను అతన్ని తప్పించుకు తిరగటంలో స్వార్థం ఏమీ లేదు. నిజానికి అటు వంటివాడి ఆర్థిక సమస్య నేనేం తీర్చగలను? ఎప్పుడైనా ఇంత కాఫీ పోయించగలను. రెండు రూపాయలు మించ కుండా చేబదులివ్వగలను. అందుచేత నా భయం డబ్బు సంచీ భయం కాదు.

సూర్యనారాయణకు ఇంకోరి కష్టసుఖాలు వినిపించు కునే శక్తి పూర్తిగా పోయింది. తన దరిద్రం అతనికో విశిష్ట విషయంగా పరిణమించింది. ఇంకోడికి భార్య పోయినా, పిల్లలు పోయినా అతనికి, "అయ్యో, అట్లాగా, పాపం!" అనే శక్తి లేదు. పోనీ, తనలాగే దరిద్రంలో ఉండి ఒడ్డునపడ్డ స్నేహితుణ్ని అభినందించే శక్తి అయినా లేదు. తన నాటి వాళ్ళంతా ఏదో విధంగా తనకంటె బాగా ఉన్నారనీ, వాళ్లకు కష్టాలువచ్చినా తనలాటి కష్టాలు కావనీ, అన్ని కష్టాలలోకీ డబ్బులేని కష్టమే ఎక్కువైనదనీ, జేబులో నాలు రూపాయలుంటే ఏ ఇతర కష్టాన్నయినా ఎదుర్కోవచ్చు ననీ అతను అభిప్రాయపడ్డట్టు కనిపించాడు. అతనికి అటువంటి అభిప్రాయం కలగటంలో ఆశ్చర్యంలేదు. మనకు ఏది లభిం చకపోతే అదల్లా అమూల్యంగా కనిపిస్తుంది.

ఏమైనా, రానురాను సూర్యనారాయణతో సంభా షించటంకూడా నాకు దుర్భరంగా పరిణమించింది. అతని భావాలు నా చెవులకు పైశాచికంగానూ, నీచంగానూ విని

పించేవి. అతన్ని పలకరించటమంటే అతనిలోవున్న కుళ్ళు భరించటమన్నమాటేగాని మరొకటి కాదనిపించేది.

కొద్దికాలంక్రితం అతను పట్నం చేరాడని తెలిసింది. ఏదన్నా ఉద్యోగం దొరికిందేమో, పోనీ పాపం బాగుపడతాడనుకున్నాను. కాని అతనికి ఉద్యోగం ఏమీ లేనట్టూ ఊరికేనే తిరుగుతున్నట్టు,పట్నంలో గొప్పవాళ్లను కొందర్ని పట్టుకుని వ్రేళ్లాడుతున్నట్టూ విన్నాను. జలగలాగా తగులుకుంటే తృణమోకణమో పారేసే ధనికులైన ఆంధ్రులుపట్నం ఉన్నారు. పలానివాడికి ఈపాటి సహాయం చేశానని చెప్పుకోవటానికీ,సాటివాణ్ని హీనంగాచూసేఅవకాశం దక్కించుకోవటానికీ సూర్యనారాయణవంటి వాళ్లకి డబ్బిచ్చేవాళ్ళున్నారు. దురదృష్టవశాత్తూ అతను కవిగాని, రచయితగాని, వక్తగాని, గాయకుడుగాని, శిల్పిగాని కాడు; అయివుంటే అతనికింకా బాగా జరిగిపోయి ఉండును.

2

నేను ఇంటరుక్లాసులో పక్క పరుచుకుని టైము చూస్తే బండి బయలుదేరటానికింకా ఇరవై నిమిషాల టైముంది. తాపీగా ఒక సిగరెట్టు కాల్చుకుందామనీ, కనిపిస్తే సూర్యనారాయణను లాంఛనగా పలకరిద్దామనీ బండిలోనుంచి బయటికి అడుగుపెట్టేసరికిఅతనే ప్రత్యక్షమైనాడు. అతన్ని దగ్గిరిగా చూసేసరికి నాకు చెప్పరాని ఆశ్చర్యం వేసింది.

అతను వేసుకున్న కోటు అంత దూరానికి ఖద్దరు కోటల్లే కనిపించిందిగాని దగ్గిరిగా చూస్తే అది ఉన్ని కోటు, దాని లోపల సిల్కు చొక్కా. అతని ధోవతికూడా సిల్కు-ధోవతే—నే ననుకున్నట్టు మాసిపోయిన మల్లు ధోవతి కాదు. అతని చేతిలో స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ టిన్ను, వేళ్ళకి రెండు మూడుంగరాలు, అధమం ఒకటైనా గవ్వల ఉంగరం!

అతన్ని చూస్తేనే నా మనస్సులో అనేక ప్రశ్నలు బయలుదేరినై. ఏమిటి దీని అర్థం? ఇతను ధనికుడైనాడు? ఎట్లా అయినాడు? డబ్బున్నవాడు ఇంత ఖరీదు పెట్టి ఇటువంటి నాజూకులేని గుడ్డలు కొనకపోతే అందులో సగం ఖరీదుతో ఎంతో అందమైన దుస్తులు వేసుకోవచ్చునే? యుద్ధకాలంలో బాగుపడ్డవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. వాళ్ళల్లో ఇతను లేడని నాకు స్పష్టంగా తెలుసు. ఆరునెల్ల క్రితంకూడా ఇతను పట్నం వచ్చినప్పుడు బికారిగానే వున్నాడు. ఈ లోపల ఏం జరిగింది" అతని మొహాన ఇప్పటికీ నైచ్యం వుండనేవుంది. వొంటికి సులభంగా సిల్కులు తొడగవచ్చుగాని మనస్సుకు తొడగడం సులభంకాదు.

"ఏమోయ్, జ్ఞాపకం ఉన్నానా?"అన్నాడు సూర్యనారాయణ. నేను సిగరెట్టుకోసం జేబులో చెయ్యి పెట్టటం చూసి తన చేతిలో టిన్ను తెరిచి, "తీసుకో", అన్నాడు.

సిగిరెట్టు తీసుకుంటూ, "ఎందుకు జ్ఞాపకం లేదూ? ఈ మధ్య నడమంత్రంగా నాకేమీ ఐశ్వర్యం కలగలేదే?" అన్నాను. అతనితో అదివరకెన్నడూ అంత క్రూరంగా మాట్లాడలేదు. కాని ఇప్పటి అతని వాలకం చూస్తే దరి

ద్రంలో ఉన్నప్పుడే అతను కొంచెం భరించవీలుగా వున్నాడనిపించింది. అదివరకు ప్రపంచాన్ని ప్రతిఘటించి పోరాడే వాడల్లే కనిపించిన సూర్యనారాయణ ఇప్పుడు ప్రపంచాన్ని జయించినవాడి మొహం పెట్టాడు.

నా ఎత్తిపొడుపు అతనికి అర్థమయిందిగాని అతను చలించకుండా నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ఒక విషపు నవ్వు నవ్వి "దరిద్రం స్నేహితులను పోగొట్టుతుంది. దరిద్రం పోయినమీదట వచ్చే ఐశ్వర్యం ఆపోయిన స్నేహితులందరిసీ శత్రువులుగా మారుస్తుంది" అన్నాడతను.

కళ్ళల్లోకి చూసి మాట్లాడే వాళ్ళను చూస్తే నాకు మంట. నే నతనికన్న తీక్షణంగా కాస్సేపు అతని కళ్ళల్లోకి చూసి క్షణంలో అతనిచూపు దింపేశాను. అతనిలో సాహసము వున్నంతగా ధైర్యంలేదని రూఢి అయిపోయింది. ఆ సాహసమైనా డబ్బుతో వచ్చిన సాహసమే. అతను ఏంచేసి డబ్బు సంపాదించాడో తెలీదుగాని, ఆ సంపాదించిన పద్ధతి గౌరవనీయమైనదై వుండదు. వుంటే అతనింత పిరికిగా ప్రవర్తించవలసిన అవసరం లేదు.

"నువ్వు కొంచెం పొరపాటు పడుతున్నావు సూర్యనారాయణా! అసలు సంగతి నువు చెప్పిందికాదు; మనకు దరిద్రం వచ్చినప్పుడు మన స్నేహితులంతా మనని శత్రువుగా చూస్తున్నారనుకుంటాం. మనకు మాత్రం వాళ్ళ మైత్రితో అవసరం వుంటుంది. మనకు మళ్ళీ డబ్బు వచ్చినాక ఆ అవసరం తీరిపోతుంది. అప్పుడు మనం స్నేహితు

లందర్నీ శత్రువులుగా చూడటం ప్రారంభించి వాళ్ళమీద ఏదో పగతీర్చుకునేవాళ్ళ వైఖరి అవలంబిస్తాం," అన్నాను.

సూర్యనారాయణ మొహంమీద చిరునవ్వు కాస్తా బుస్సున ఇలకిపోయింది. అతను నిప్పుపుల్ల వెలిగించి నా సిగిరెట్టు అంటించి తనది కూడా అంటించుకుని పుల్లను సిగిరెట్టుపొగతో ఆర్పేసి, "నేను నెల్లూరుదాకా వెళుతున్నాను. అంతదాకా నా కంపార్టుమెంటులోకి రాకూడదమా ?" అన్నాడు.

"నీది సెకండుక్లాసు బెర్తా?" అని అడిగాను.

అతను నాకేసి ఆశ్చర్యంగా చూసి, "అవును" అన్నాడు ఆ విషయం సందేహించే అధికారంనాకు లేనట్టు.

"ఎందుకులే ? ఇంటరులో చక్కగా పైబెంచీమీద పక్కపరుచుకున్నా. చాలా దూరం వెళ్ళాలి కూడానూ," అన్నాను.

సూర్యనారాయణ నాతో చెప్పకుండా పెట్టకుండా మా పక్కగా వెళుతున్న టికెట్టు కలెక్టరును పిలిచి నా టికెట్టు సెకండు క్లాసుకు మార్పించటానికి ప్రయత్నా లారంభించాడు.

నాకు సూర్యనారాయణ ప్రవర్తన ఏమీ నచ్చలేదు. కాని ఏంచెయ్యాలో తోచలేదు. టికెట్టు కలెక్టరు ముందు సూర్యనారాయణతో కొట్లాటలు ప్రారంభించనా? అప్పుడే అతను నూరురూపాయలనోట్లు పైకితీసి టికెట్టు కలెక్టరు మొహాన ఝుళిపిస్తున్నాడు. వాల్తేరు దాకా సెకండు

క్లాసులో వెళ్ళటానికి నా దగ్గిర డబ్బులేదు. ఇంటరుక్లాసు కొనటమే చాలా సంకోచిస్తూ కొన్నాను.

ఎక్స్‌ప్రెస్ టిక్కెట్టిచ్చి డబ్బుపుచ్చుకుని టిక్కెట్టుకలెక్టరు చిల్లర తెచ్చి ఇస్తానని వెళ్ళిపోయిన తరవాత సూర్యనారాయణ, "నీతో సరదాగా గడుపుదామని ఈపని చేశాను ఏమీ అనుకోకు," అన్నాడు.

చేసేదిలేక సూర్యనారాయణ కూర్చున్న సెకండు క్లాసు కంపార్టుమెంటులోకి మారాను.

3

గంటలుకొట్టారు. ఈలలువేశారు. సాగనంపవచ్చిన వారు బండిలోనుంచిదిగి ప్రయాణీకులతో కిటికీలగుండా ఆఖరుమాటలు మాట్లాడారు. ఇంజను మోతమార్చింది. కూత వేసింది. రైలుకదిలింది.

సూర్యనారాయణ నాతో ఏమీ మాట్లాడలేదు. నేను అతనితోనూ మాటాడలేదు. పావుగంట గడిచింది. రైలుగమనం వేడెక్కి బండి జోరుగా పోతున్నది.

"నీకు నన్ను చూడగానే ఏదో దురభిప్రాయం కలిగింది. అవునా ?" అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

"ఏమీ కలగలేదు. నీ దుర్దినాలు అయిపోతే నేను సంతోషించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. దరిద్రం పగవాడికైనా ఉండకూడదని నా సిద్ధాంతం. నువు నాకు పగవాడికైనా కావు. అటువంటప్పుడు నాకు నీమీద దురభిప్రాయం

ఎందుకుండాలి ? ...నా సంతోషం తెలియజేయటానికి నువ్వు అవకాశం ఇవ్వలేదు జ్ఞాపకం ఉన్నానా అని అడగటంలో నీ ఉద్దేశమేమిటి ? నాకున్న ఐశ్వర్యానికే నాకు తల తిరిగి పోయిందనా? అయితే నా కన్న ఐశ్వర్యంలో ఉన్నావు. నీకెంత తలతిరిగి వుండాలి ? లేక వస్తుతహా నీలోలేని దుర్బుద్ధులు నాలో ఏమైనా కనిపెట్టావా? కనిపెట్టినట్టయితే నాతో ఎందుకు చెప్పలేదు ? స్నేహితుడివికద !" అన్నాను.

నా ధోరణికి నివ్వెరపోయి సూర్యనారాయణ, "మాట్లాడిస్తే కరుస్తున్నావేమిటి ?" అన్నాడు. అతనీమాట అన్నమీదట అతనిమీద స్నేహభావం కొంతతిరిగివచ్చింది. మొదటనే నాతో సమానస్థుడలే మాటాడివుంటే నేను కాదనానా ?

"చూడు సూర్యనారాయణా, నీకదివరలో అనేక సార్లు చెప్పాను,నువ్వు అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నించలా. డబ్బురావటంగాని పోవటంగాని అదృష్టమనుకున్నట్టయితే నువ్వు ప్రపంచంమీద పగపట్టకుండా వుండవలిసింది కాదు, నీ కష్టసుఖా లన్నిటికీ మనుషులేకారకు లన్నట్టయితే నువ్వు నీ నిజమైన స్నేహితులెవరో, నీ శత్రువులెవరో స్పష్టంగా తేల్చుకుని ఉండవలిసింది. నువ్వదీ చెయ్యలేదు. ఇదీ చెయ్యలేదు. నీ స్నేహితుల అవసరం గుర్తించావు. కాని అందరూ నీకు శత్రువులే అని నమ్మావు. నా వంటి అభిప్రాయాలు కలవాడికి నీ ప్రవర్తన ఎట్లా నచ్చుతుంది ? మేమెవ్వరమూ కష్టాలుపడలేదనుకున్నావా ? అంతమాత్రాన మాకూ ప్రపంచానికీ వున్న సంబంధం మరిచిపోయినామా?

మరిచిపోలేదు. పైపెచ్చు ఆ సంబంధాన్ని గురించి అనేక కొత్త విషయాలు నేర్చుకున్నాం. నువ్వా ఆపనే చేసివుండవలిసింది. దరిద్ర స్థితిలో నిన్ను చూసినప్పుడల్లా. "అవకాశం దొరికితే ఈ మనిషి ధనికుడి మన స్తత్వం అవలంబిస్తాడు." అని నా కనిపించేది. ఇప్పుడది కళ్ళారాచూశాను. నా టిక్కెట్టు సెకండుక్లాసుకు మార్పించటమూ, నూరు రూపాయల నోట్లకట్టలు మా మొహాలమీద ఝళిపించటమూ నాకు నచ్చలేదు, ఎక్కడివీ కట్టలు ?"

సూర్యనారాయణ వెంటనే నాకు సమాధానం చెప్పలేదు.

"ఇష్టంలేకపోతే చెప్పకు. నువ్వు దరిద్రంలో ఉన్నప్పుడు ఎట్లా గడుస్తున్నదని నిన్నెన్నడూ అడిగినపాపాన పోనివాణ్ని. ఈ డబ్బెక్కడిదంటే చెప్పటం నీ కిష్టంలేకపోవచ్చు. కాని నా వుద్దేశంలో దరిద్రం అవమానకరం కాదు. ఖరీదైన గుడ్డలు వేసుకుంటామనీ, సెకండుక్లాసులో ప్రయాణం చేస్తామనీ మనలో ఎవరమూ సంఘానికి గ్యారంటీ ఇవ్వలేం. అటువంటి గ్యారంటీ అడగటానికి సంఘానికి అధికారంలేదు. కాని నువ్వు ఒకప్పుడు దరిద్రం అవమానంగా భావించావు. సాధారణంగా డబ్బు సంపాదించే పద్ధతులే చాలా హేయంగానూ, నీచంగానూ వుంటై. అందుచేత అడుగుతున్నాను" అన్నాను.

సూర్యనారాయణ పౌరుషంగా, "నేను నీచంగానే డబ్బు సంపాదిస్తున్నాను. మర్యాదగా బతకటానికి ప్రయత్నించిన రోజుల్లో పదిరూపాయలనోటు చేతపట్టటం బ్రహ్మ

ప్రళయంగా ఉండేది. నువ్వొకడివి నాతో మామూలుగా మాట్లాడావేమో, నా పాత స్నేహితులంతా మొహం తప్పించారు," అని ప్రారంభించాడు.

"నేనూ నీతో మామూలుగా మాట్లాడ లేదు. నువ్వు మాకవకాశం ఇవ్వలేదు. నీతో నా మాదిరిగా బాధపడ్డ వాళ్ళు కొందరున్నారు. నాకు తెలుసు," అన్నాను.

"ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నించాను. అదీ దొరకలేదు. నా ఖర్మం ఇట్లా కాలిందిగాని మా నాన్న బాగా బతికిన వాడు. ఆయన స్నేహితుల్లో లక్షాధికార్లున్నారు. ఒక్కడు కూడా సహాయం చెయ్యలేదు. కొందరు నాకు దర్శనం కూడా ఇవ్వలేదు. వాళ్ళనుంచి నేను నౌకరి అడిగానుకాని దానధర్మం అడగ లేదు. అడిగినా చెయ్యగలవాళ్ళే. వాళ్ళు విలాసాలకోసం ఖర్చుపెట్టేదాన్లో నా అవసరఖర్చు ఎన్నోవంతో లేదు. వాళ్ళమీద నేను పగపట్టటం తప్పా ?"

"వాళ్ళు మీనాన్న నెరిగిన పాపాన నువ్వు వాళ్ళ మీద పగపట్టావుగాని, దేశంలో ఇంకా ధనికు లెందరు లేరు ? వాళ్ళమీద పగపట్టావా ? పట్టినమాత్రం ఏం చెయ్యగలవు ? వాళ్ళు కొన్ని పద్ధతులమీద ధనికులు కాగలుగుతున్నారు. ఆ పద్ధతులు అమలులోఉన్నై. వాటిని మార్చటానికి నువ్వేమైనా ప్రయత్నించావా ?"

"సంఘాన్ని మార్చటమేనా నా పని ?"

"కొంతమంది అటువంటి చాదస్తంగలవాళ్ళున్నారు."

"ఉంటే ఉండనీ. నాపని పగతీర్చుకోవటం ?"

"ఎట్లా ?"

"వాళ్ళ పద్ధతులే వాళ్ళమీద ప్రయోగించాను."

"ఏమిటా పద్ధతులు ?"

"మిగతా నీతి నియమాలన్నీ డబ్బుకు తీసికట్టన్నట్టు ప్రవర్తించటం....నేను వ్యాపారంలో ప్రవేశించాను."

"నీకు పెట్టుబడి ఎక్కడిది ?"

"మన మాధవరావుకు పెట్టుబడి ఎక్కడిది ? కానీ లేకుండా లిమిటెడ్ కంపెనీ పెట్టాడు. ప్రజల డబ్బుతో వ్యాపారం సాగించాడు. లాభంలో అయిదోవంతు కమిషను కింద కొట్టేశాడు. మేనేజింగు ఏజెంటన్న పేరుతో చక్కని జీతం పుచ్చుకున్నాడు. దగా వ్యాపారం చేశాడు. లాభాలన్నీ తనే తినేసి కంపెనీ దివాలా ఎత్తించాడు. ఇట్లా సంపాదించిన లోకుల డబ్బుతో నాలుగు కంపెనీలు పెట్టాడు. ఒకనాడు వందరూపాయ లప్పుపుట్టని మాధవరావుకు లక్షరూపాయ లెక్కణించి వచ్చినై ?"

"నువుకూడా కంపెనీ పెట్టావా ?"

"నా పెట్టుబడి లోకుల కష్టార్జితమైన డబ్బు కాదు. ధనికుల కుమార్తెలూ, భార్యలూనూ !"

"అదేమిటి ?" అన్నాను నిర్ఘాంతపోయి.

"మాధవరావు భార్య నాకెప్పుడు కావాలన్నా వెయ్యిరూపాయలు చేబదులిస్తుంది....మనిషి మాంసం ఖరీదైనది. ఒకంతట ఖర్చయిపోదు .... యుద్ధంలో జనం కొందరు తెగబలిశారు .... నా క్లయింట్లు చాలా పెద్ద వాళ్ళు. వాళ్ళు నాకు "కానిమారా"లో విందులు

కుదుపుతారు.... భార్యాభర్తలిద్దరూ నాక్లయింట్లుగావున్న కేసులుకూడా వున్నై.

"నువ్వేం చేస్తావ్ ?"

"చాలా అమాయికమైన ప్రశ్న వేశావు. నేను పబ్లి సిటీలో ఆరితేరాను. నా సరుకులు నాక్లయింట్లకు వచ్చేటట్టు చెయ్యటమూ, నా వ్యాపారంలో వారికి ఆసక్తి కల్పించ టమూ, ఆ ఆసక్తి దిగజారకుండా చూస్తూ వుండటమూ, వారికి ప్రమాదం రాకుండా పైపెట్టున కనిపెట్టి వుండటమూ నాపని. నీదయవల్ల నా క్లయింట్లు సాధారణంగా జారిపోరు. మొదట కొద్ది వ్యాపారం ఇచ్చినవాళ్ళు క్రమంగా పెద్ద వ్యాపారం ఇస్తారు."

నా చెవులు నేను నమ్మలేకపోయాను.

"ఎవరన్నా బయటపడి అల్లరి అయితే?" అన్నాను.

"కాకుండా చూస్తాను. ఖర్మంచాలక అయేసూచన కనిపిస్తే అందరికన్న ముందు నేనే అల్లరి ప్రారంభిస్తాను. మొత్తంమీద నా క్లయింట్లు నన్ను భయభక్తులతో చూడటం నేర్చుకుంటారు."

"నిన్ను వీళ్ళు ఏవిధంగా దగ్గరికి రానిస్తారు? నీ సం గతి వాళ్ళు తెలుసుకోరా?"

"పిచ్చివాడా! అవినీతి పరులను సంఘం దూరంగా వుంచుతుందని భ్రమలోవున్నావు. అటువంటిదేమీ లేదు. నేను మనుషుల్ని — కాస్త కలవాళ్ళను — ఆకర్షించినట్టుగా నువ్వాకర్షించనేలేవు. నువ్వు వాళ్ళ దౌర్బల్యాన్ని బలపర చావు. నేనూ బలపరుస్తాను."

సూర్యనారాయణ ధోరణి వింటున్నకొద్దీ నాకు ఏవగింపు కలిగింది. తానేదో చాలా ఘనమైన పని చేశాననిఅతను అనుకుంటూ వుండాలి. తాను సంపాదించే డబ్బునుబట్టే తన విజయాన్ని కొలిచివుండాలి.

కాని అతన్ని నేను పల్లెత్తుమాట అనలేదు. అనటానికి నాకే మధికారం వుంది ? దేశంలో అవినీతిగా డబ్బు గడించే అధము లెంతమంది లేరు ? అటువంటివాళ్ళు అనేక రంగాల్లో ప్రముఖులుగాకూడా వుంటున్నారు. వాళ్ళని నేనేమన గలిగాను? లోకమంతా సూర్యనారాయణ మోస్తరుగానే డబ్బును ఆరాధిస్తున్నది. వస్తువులూ, హృదయాలూ, భావాలూ, విశ్వాసాలూ, అంతరాత్మలూ కూడా డబ్బుకమ్ముడుపోతున్నై. "మనిషి మాంసం" అమ్ముడుపోతే వచ్చిందా ? "మనిషి మాంసం''లో వ్యాపారం సాధ్యమైనప్పుడు ఒకరు ఆ వ్యాపారం చెయ్యకుండావుండరు. సూర్యనారాయణ ఆ వ్యాపారం సాగిస్తున్నాడు. తన క్లయింట్లను తృప్తిపరుస్తున్నాడు. వారి నాగరికతకు అవమానం కలిగించని వేషభాషలు అవలంబించాడు.

అతనితో నాకెందుకు మధ్యపేచీ ?

***